

De blad verschijnt te Amsterdam, dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnemēt voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitenposten franco p. p. f 6.00.
Brieven, Gelden, enz. franco te adresseeren aan het Bureau van de Tijd.

DONDERDAG 20 APRIL.

Advertentiën van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 19 April.

Generaal de Lamoricière.

I.

Sedert dat Napoleon III, onder het masker van ontzag en eerbied, zich als vijand van den H. Stoel heeft laten kennen, is het gebleken dat Pius IX overal in de wereld warme vrienden heeft; zelfs daar, waar de Keizer weligt op geestdrift en toewijding voor zijn daden tekende, heeft de Paus bewijzen van trouw en vereering ontvangen. Die betuigingen van aanhankelijkheid uit alle deelen der wereld, en niet het minst uit Frankrijk, naar Rome opgezonden, verbaasden en verbitterden het gouvernement te Parijs. Men had daar wel is waar eenig fanatisme des populations excité par des mœurs clericales, zooals de Fransche bladen het noemen, verwacht, maar het valt zeer te betwijfelen of men in de verte zelfs eenig vermoeden had van die beweging, welke overal onder de Katholieken van alle standen ontstond, en die door een Duitsch tijdschrift, juist en schoon, een bedevaart der harten naar Rome werd genoemd. Die beweging toonde der wereld, tot niet geringe verwondering van velen, dat het Katholicisme wel verre van te zietogen, zooals een aantal ligtgelovigen meende, nog jeugdige kracht en moed door al zijn aderen voelt vlieten.

Hoe levendig zijn invloed nog is op de gemoederen, heeft Napoleon III dezer dagen, naast talrijke andere feiten, ook kunnen bespeuren aan het besluit van den beroemden Franschen veldheer de Lamoricière die op den 19 April van de Pausen gereset, stond, een grooten naam met het tijdelijk lot van den Roomschen Stoel te verbinden. Bij deze gelegenheid viel er weinig uit te rigten met de afgesloten gemeenplaatsen van dom en blind fanatisme eener onbeschaafde menigte, want men had hier te doen met een man, die door geestontwikkeling en schitterende gaven verre verheven staat boven degenen, welke zulke uitdrukkingen gewoonlijk gebruiken. De Lamoricière heeft zijn land in verschillende betrekkingen met een gediend. Niemand onder zijn wapenbroeders bezit zulk een organiserend talent als hij, en voor geen hunner — zijn loopbaan als generaal heeft het bewezen — behoefde hij in moed en krijgbeleid onder te doen. De overwinnaars van Sebastopol en de veroveraars van Lombardje, Pelissier, Canrobert, Mac-Mahon, Forey en Niel, zijn onder of naast hem in de Algerijnsche leerschool gevormd. Ook elders dan op het slagveld heeft hij gelegenheid gevonden zijn uitnemende begaafdheden ten toon te spreiden, en als minister van Oorlog en Fransch gezant te St-Petersburg heeft hij bewezen dat hij evenzeer staatsman en diplomaat als veldheer was. En deze man treedt in dienst van den Paus, die, volgens de verlichte Katholieke pers, buiten de geestelijkheid, geen aanhangers bezit dan onder een dom en dweepziek gemeen, en neemt de leiding van een geringe legermacht op zich, waarmede nooit lauweren geëvenredigd aan 's generaals verdiensten te behalen zijn, enkel uit innige verkleeftheid aan de Katholieke Kerk en haar opperhoofd.

De Lamoricière heeft vroeger bij dezelfde pers, die hem thans op bevel, of volgens de vermoedelijke begeerte van haren meester, beschimpt, in hooge gunst gestaan. Hij telde onder de liberaalste van de liberale generaals, die gedurende de regering van Lodewijk Filips op de gevelden van Algiers geboren en opgevoed werden, tijdens de republiek gaf hij, bij meer dan een gelegenheid, blijk gevoels aan te kleven van gelijken aard thans in Italië door Cavour en Garibaldi worden verdedigd, hoewel hij zich geen enkele daad te verwijten heeft, die een vlek werpt op zijn openbaar karakter. Hij heeft het intusschen aan die geveldens te wijten had, dat hij met zoo veel anderen in 1851 Frankrijk moest verlaten. Die ballingschap vermeerdeerde zijn positieve bij degenen, die hem thans hopen. Wellicht is het mogelijk op zijn degen gerekend, om eenmaal de eerrijke orde in Frankrijk overhoop te werpen. Doch die ballingschap werkte in zijn gemoed juist omgekeerde uit van hetgeen men er van verwacht

of gehoopt had. Hij kwam tot bezinning en nadenken, en toen bij zijn staatkundige rampen zich ook huiselijke voegden, en de dood in zijn gezin woedde, zocht en vond hij troost, waar die alleen te vinden is, in de godsdienst. Zijn geest, door naar licht verhelderd, zwoer zijn vroegere dwalingen af, en kwam in die stemming, welke hem later, op de eerste bede, gevolg deed geven aan het verlangen van den H. Vader.

De half-officiële Parijsche pers heeft allerlei middelen aangewend om den generaal haar wrevel kenbaar te maken. Zij haastte zich zine aandacht op een wetsartikel te trekken, volgens welk ieder Fransch officier, die, zonder verlof der Regering, dienst neemt bij een vreemden soeverein, zijn heiligheid als Franschman verliest. Het bleek dat die waarschuwing geen uitwerking had. Toen heeft men roedevoeringen afgedrukt door hem in het revolutionnaire jaar 1848 als lid der wetgevende vergadering gehouden, waarbij hij zich tegen de Fransche expeditie naar Rome verklaarde. Maar dit werkte mede niets uit. Het publiek rekent het den generaal niet tot schande dat hij tot betere inzichten gekomen is, en daarom door daden blijk geeft. Bovendien was het opwekken der oude herinneringen niet zonder gevaar, want zij voerden van zelve, de gedachten terug naar het gedrag en de verklaringen van den Prezident der Republiek, die zich, door ze als ongesproken te beschouwen, tot Keizer heeft gemaakt. Ten einde raad hebben de regeeringsorganen eindelijk den schijn aangenomen, alsof de Lamoricière eigenlijk op verlangen des Keizers naar Rome trok, en hier de rol van een Bonapartistisch agent, zijdelingsch vertegenwoordiger der keizerlijke staatkunde, die van zijn invloed gebruik zou maken om op hervormingen in Franschen zin aan te dringen, en zelfs de aanvaarding van den veldheerstaf afhankelijk maken zou van stellige beloften in dien geest. Spoedig bleek het echter zonneklaar dat de Lamoricière met gevoelens bezield was, die hem ten eenemale ongeschikt maakten om als een militairen de Grammont te werk te gaan.

De telegraaf brengt naar Parijs een dagorde van den generaal over, waarin hij onbewimpeld verklaart dat het Christendom de grondslag der beschaving, en de Paus de hoeksteen van het Christendom is, dat hij de zaak van dien Paus beschouwt als de zaak der beschaving en vrijheid, tegenover de revolutie, die, als welker het Islamismus, thans de wereld bedreigt.

Deze verklaring voert de woede der Fransche pers ten top, en men mag zich voorbereid houden op een stortvloed van smaadredenen tegen den generaal (1). Het valt dan ook ligt te begrijpen, dat zijn dagorde haar spijt in de hoogste mate moet opwekken. Eerstens vervalt daardoor de geringste kleur van waarschijnlijkheid der fabel, die men trachtte ingang te doen vinden, alsof de Lamoricière de man zijn zou, om nu eindelijk de door Frankrijk begeerde hervormingen te Rome door te drijven. De fabel studeert plaats kwetst het dat een man als hij, wiens woord om zijn individualiteit een hoog gewigt heeft, openlijk de vermetele woorden durft uitspreken, dat hij, die den Paus verdedigt, de beschaving en verlichting steunt. Hoe, bij het hof van Rome, door die pers sinds jaren als een voorbeeld van dwingelandij en wanbestuur afgeschilderd, hoe, bij den Paus, dien vijand der vooruitgang, dien starren bestrijder van alle verlichting, daar zal dan de vrijheid en de beschaving te vinden zijn, en niet bij Napoleon III, den Keizer der democratie, den ridder van den idde, die zijn legers over de Alpen zendt om de beschaving in Italië voort te planten, Parijs verdubbelt, de woede en de verrijnde ondenkd langs alle wegen aanmoedigt, talenten, als Edmond About, de redakteurs van den *Siecle* en de korrespondenten der *Independance* bezitten, uit het duister in het licht weet te brengen, en met goud en riddersorden hun verdiensten beloon!

(1) De *Siecle* en de *Independance*, onder meer, bevatten reeds heden allerlei uitvallen, die het karakter van de Lamoricière in een hatelijk licht plaatsen. Wij zijn er zeker van die heden avond in de *Amsterdamsche Courant* enz. in extenso terug te vinden.

Men begrijpt hoeveel gramschap zulk een paradox moet aanvuren.

Intusschen heeft de Lamoricière niet slechts een stout en een rond, maar ook een waar woord gesproken.

In de meeste onzer bladen kon men dezer dagen — natuurlijk in navolging der Fransche organen — lezen dat de „uitgelezenste leden“ der Napolitaansche uitgewekenen als Poerio en anderen, te Turijn een vergadering gehouden, en daarbij bepaald hadden hun vrienden in het Koninkrijk der Beide-Siciliën aan te sporen de konstitutionele monarchie van Viktor Emmanuel uit te roepen. Derhalve zweren zij hun wettigen Koning af, en nemen maatregelen om hun vaderland bij een vreemd rijk te doen inlijven. In den vroegeren tijd noemde men zulke lieden platweg landverraders; maar in onze dagen van vooruitgang en beschaving heeten zij uitgelezen mannen. Wij zijn er zeer nieuwsgierig naar hoe men over honderd jaar — verondersteld dat wij ons in dezelfde richting voorwaarts blijven bewegen — dieven en struikrovers noemen zal.

Men leest in de *N. N. Br.* De *Rotterdamsche Courant* is in de zaak der spoorwegen tot eene geheel andere zienswijze gekomen, ontrent het nut en de noodzakelijkheid van een spoorweg van Rotterdam naar den Moerdijk.

„Eene zoo volslagene verandering in de zienswijze en de oertuiging van een der organen van de groote koopstad, die nog zoo kort geleden geen heel zag, dan in de zaak van den spoorweg van den Moerdijk, zoodanig dat zij den ganschen aanleg van spoorwegen hier te lande daarvan afhankelijk maakte, mag met regt bevreemding wekken, vooral als men zich de vraag stelt, of hetgeen thans door de *Rotterdamsche Courant* tegen dien spoorweg wordt aangevoerd, verleden jaar minder waar was dan thans, en of dat alles niet reeds toen van zoo vele zijden werd aangevoerd, zonder echter toenmaals gehoor te vinden?

„Wanneer men nu zulke bekentenissen uit den mond ontvangt van het orgaan der groote koopstad, dan voelt men zich geneigd tot de vraag, wat er van had moeten worden, indien de Eerste Kamer het voetspoor der Tweede gevolgd had en hare toestemming geschonken aan een plan, dat nu zelfs van daar, als aan zoo vele nadeelen en gevaren onderhevig, wordt voorgesteld, en nog heeft men bij de gedachte, dat wij op het punt zijn geweest te moeten zien, dat niet alleen ons kostbaar geld op de meest roekeloze wijze verspild werd, maar dat die verspilling zelve moest dienen, om de landsverdediging en kommerciële welvaart in gevaar te brengen.

„Wij achten deze bekentenis van de *Rotterd. Ct.* zeer belangrijk, maar zij verlangt naar ons inzien een nieuw gewigt, na zij afgelegd wordt bij het naderen van het tijdstip, waarop het nieuwe ministerie zijne spoorwegplannen aan de Tweede Kamer zal onderwerpen. Zou uit het schrijven der *Rotterd. Ct.* afgeleid mogen worden, dat de Regering den aanleg van den spoorweg van Rotterdam naar den Moerdijk, met al zijne gevaren, nadeelen en kostbaren nasleep heeft opgegeven? Wij hopen het.

Door het provinciaal gerechtshof van Zeland, is den 16 dezer uitspraak gedaan in de belangrijke zaak, waarover gedurende verscheidene jaren is geprocedeerd tusschen dijkgraaf en hoogheemraden van Delfland als gedaagden, en thans de erven van wijlen den heer A. Fock, president der Ned. Bank. Het betrof de vraag, of het hoogheemraadschap van Delfland gehouden is voor een geldleening van f 70,000, door dijkgraaf en hoogheemraden in 1826 aangeaan, zonder toestemming van hoofd-ingelanden. De regtbank te 's Hage had die vraag bevestigend beantwoord, doch het hof heeft thans, op de pleidooijen van Mr G. M. van der Linden voor Delfland en Mr J. G. Rochussen voor de erven, het vonnis vernietigd en bevolen, dat het op de gelden van Delfland onder handen van derden gelegd beslag behoort te worden opgeheven.

Gisteren middag ten 5 ure is er brand ontstaan in een schuur van een hout gebouw, staande op de werf van den molen *de Duif*, op den Buitensingel bij de Willemspoort, dat benevens het daaraan belendend steenen gebouw, geheel is afgebrand, in eigendom toebehoorde aan en bewoond werd door W. Sikken. Door de werking van 4 spuiten was men den brand ten 6 1/2 ure meester; van het mobilair is niets gered kunnen worden.

Heden morgen ten half elf ure is alhier eene verschrikkelijke misdaad gepleegd. Een kapitein (*vreemdeling*) heeft op een kargadoor geschoten, dezen verwond en daarna gepoogd zich met een mes van het leven te berooven. (Amst. Ct.)

Door de politie is dezer dagen weder eene vrouw gearresteerd, die in verschillende winkels onderscheidene voorwerpen ontvreemde; aan een der kommissariaten van politie bevinden zich ter herkenning 94 voorwerpen, waaronder zijn: gouden flacons, armbanden, 18 gouden handringen met juweelen steenen, parasols, parapluïen, 23 satijnen dassen, enz.

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Kalveren 1ste kwal. f 60 a f 80; 2de kwal. f 50 a f 70; 3de kwal. f 40 a f 60. Schapen f 24 a f 28. Varkens 50 a 54 ct. per Ned. ₤.

Z. M. heeft benoemd: tot ridder der orde van den Nederl. Leeuw, M. G. E. Terar van Elven; tot ontv. der reg. en dom. te Zevenaar, C. P. P. van Ommen, mr H. P. de Gavere; te Heerlen, W. J. Berdenis van Berlekom; te Horst, C. ter Kalle; eervol ontslagen: als directeur van het postkantoor te Waalwijk, P. Wilhelm, behoudens aanspraak op pensioen.

's GRAVENHAGE, 18 April. Bij gelegenheid van het bezoek van H. M. gisteren in het feestvierend Weeshuis alhier, werd H. D. wijn aangeboden in den zilveren beker, waaraan zich eene historische herinnering verbindt. Die beker werd den regenten door Willem III, waarschijnlijk bij gelegenheid zijner belijdenis, ter gedachtenis geschonken. Vermoedelijk is het de Wel-Eerw. van Vollenhoven, als vaderlandsch letterkundige mede beroemd, die, onder het opschrift: *Venerabile Donum*, een vierregelig dichtje ter herinnering vervaardigde. In den revolutionnairen tijd werd deze beker verkocht; doch een later bestuur kwam hem op het spoor en kocht hem weder in voor een bedrag van f 38, waarvoor elk dienaar zijn aandeel stortte.

MEGEN, 17 April. De waterbedrijven in de binnen polders alhier, schijnen na drie jaren rustens te zullen worden hervat; het is overbekend hoe vroeger het doorsteken en behoud der waterkeeringen, vooral van den beruchten Groenendijk, tusschen het land van Ravenstein en Megen gelegen, dikwijls met hulp van hobborken en geweervuur werd bewerkstelligd en verdedigd, zoodat niet zelden een vijf-en-twintigtal militairen tot voorkoming van onheilen moesten worden gerequireerd; ofschoon het in het geheel niet zeker is, dat men daartoe ook nu (niet) zijn toevlugt zal moeten nemen, tenzij het water van de Maas spoedig valt, zoodat de sluizen, boven die dammen gelegen, aftappen, danken wij het toch aan de tegenwoordigheid der alhier gestationeerde marechaussée, die hem reeds vijf a zes nachten bewaken, dat tot heden geene feitelijkheden te betreuren zijn, hun ontzag voorkomt nog al veel; wat er evenwel bij soortgelijke gelegenheden gebeuren zal, indien zij eenmaal van hier naar Uden verlegd zijn, hetgeen eerstdaags zal plaats hebben, kan men uit bovenstaande afleiden, en het is dus niet zonder reden dat eenige gemeentebesturen zoowel der boven als beneden polders zich bij adres tot de hooge Regering hebben gewend om het stationnement der marechaussée te behouden.

De telegraaf meldt heden het volgende:

PARIS, 18 April. De *Moniteur* berigt dat de brochure *la Coalition* een voorwendsel is tot oneerlijke beurspekulatiën en dienen met om crust in de gemoederen te onderhouden. De brochure houdt wel geen bepaald delikt in, maar desniettemin heeft de minister van Binnenland. zaken geoordeeld aan den minister van justitie, ter gelegenheid van het verschijnen van *la Coalition*, mededeeling te moeten doen van de beurs-manoevres, zoodat een geregeld onderzoek zal ingesteld worden.

MADRID, 18 April. De generaal Ortega zal heden avond worden gefusilleerd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 18 April. 't Wordt nu stellig bevestigd dat de pogingen om tot een regstreeksche onderhandeling tot schikking der zaak van Chablais en Faucigny tusschen Frankrijk en Zwitserland te geraken, tot niets geleid hebben; van wege zijden is men niet tot afzonderlijke onderhandelingen gekomen. Intusschen schij-

nen de achtereenvolgens met de mogendheden gevoerde onderhandelingen tot een Europeesche konferentie zullen leiden. Wat hare naam zou wezen wordt duidelijk aangegeven in een Nota van den heer de Thouvenel aan de Fransche diplomatieke agenten, in den vreemde, in welk stuk de minister van Buitenl. Zaken meent die agenten te moeten herinneren hoe de inlijving van Lombardije bij Piëmont zich heeft toegedragen. Daarbij wordt opgemerkt dat de mogendheden niet eerder werden gevraagd om kennis te nemen van de tusschen Oostenrijk, Frankrijk en Piëmont gesloten territoriale overeenkomsten dan na de onderteekening van het Zurichser traktaat, en verklaard dat Frankrijk er thans niet in zal bewilligen de Savooische kwestie en zijne betrekkingen met Zwitserland aan een konferentie voor te leggen, alvorens zich in het bezit te hebben gesteld der door Piëmont afgestane provinciën. Nu staat het te bezien of de mogendheden aan een konferentie zullen willen deelnemen wier regten zoo besnoeid zijn.

Het publiek geeft aan de eenigzins geheimzinnige verschijning van de brochure *la Coalition*, waarvan gisteren is melding gemaakt, een min of meer officieuzen of officiëlen aard, ondanks de logenstraffing van de *Correspondance Havas* en den *Constitutionnel*. Maar hoe nuttig deze logenstraffing zij, is het te betreuren, dat aan dit zoogenaamd persoonlijk geschrift een openbaarheid wordt gegeven, die het in andere omstandigheden zekerlijk tot niets gediend zou hebben.

Aan het ministerie van Buitenlandsche Zaken worden de noodige maatregelen genomen om nieuwe konsultaten in Italië te vestigen en wel te Florence, Modena, Parma, Ferrara, Ravenna en Rimini.

Baron Gros zal, vergezeld van een talrijk gezantschaps personeel den 25 of 28 April, niet later, naar China vertrekken.

De heer Gaillard de Ferry, Fransch-konsul generaal te Londen, is op dit oogenblik in deze hoofdstad, vermoedelijk om het goevernement inlichtingen te geven nopens een tusschen beide landen te sluiten zeevaartsverdrag, waarvan in de jongste dagen veel gesproken is.

Uit Poitiers wordt geschreven, dat de Bisschop dier stad op den kansel zijn leedwezen heeft te kennen gegeven, dat het goevernement de valsche exkommunikatiebulle in de bladen toegelaten en de openbaarmaking van den waren tekst der tegenwoordige exkommunikatie verboden had.

Onlangs werd, zooals gemeld is, de brochure in Bretagnesche taal, van den eerwaarden heer Lemeur, tot het diocees van Saint Brieg behorende, handelende over de Romensche kwestie, in beslag genomen; maar nu de schrijver in verhoor is geweest, heeft men verlof tot den verkoop er van gegeven. Dra zal er een vertaling in het Fransch van verschijnen.

De *Siecle* beschuldigt vormelijk Kardinaal de Bonald ter zake van een door Z. Em. aan de geestelijkheid gerigten brief, waarin de zin wordt aangeduid van 'tgeen hij zou gezegd hebben, indien hij in de zitting van den Senaat had tegenwoordig kunnen zijn. Het blad ziet in het deel, 'welk de Kardinaal-Aartsbisschop beoogt, niets anders dan het op de been brengen van een leger voor Rome, ten einde daarmee het keizerrijk te kunnen omverwerpen.

De *Siecle* beijvert zich tevens dagelijks met generaal Lamoricière uit te schelden, sinds deze voor de zaak des regts is opgetreden. Zoo heet thans de overwinnaar van Oran en de minister van Oorlog in de Junij-dagen, een bandietenhoofdman, wien de kardinalen bezoldigen en eigenlijk slechts een tafelschuimer is.

De *Opinion Nationale* berigt dat generaal Changarnier naar Brussel vertrokken is en vraagt, op verbolgen wijze, of deze veldheer ook den weg van generaal Lamoricière wil opgaan.

Op een concert van liefhebbers aan het hof en ook op een daaropvolgend feestmaal heeft de Keizer veel vrolijkheid aan den dag gelegd — zelfs eenige keeren gedanst.

Het volgende is een trek der behendigheid van den Franschen politieagent Pietri. Eenige dagen vóór de stemming in Savoye noodigde hij verscheidene invloedrijke leden der afscheidingspartij aldaar ten zijnent om hun eene mededeeling van wege den Keizer te doen. „Napoleon III, zeide hij, heeft mij gelast u zijne achtting en goedkeuring voor uw handelingen te betuigen. 't Is Zijner Majestät bevel dat ge door vaderlandslievende gevoelens gedreven wordt en zij waardeert uwe den Keizer van Sardinië betoonde trouw. Ge moogt daarom op den dag de stemming aan uwe gevoelens lucht geven en uwe vrienden om hetzelfde te doen aansporen. Wij zijn volstrekt niet willens in 't minst de vrije uitoefening van het stemrecht te belemmeren, alleen verzoeken wij u de openbare rust niet te storen.”

Toen de heeren zich wilden verwijderen, zeide de heer Pietri: „Ik heb jegens u nog een last te vervullen, mijne heeren. Ter belooning van uw edel gedrag moet ik ieder uwer het kruis van het Legioen van Eer aanbieden.”

Men gelooft, en zekerlijk niet zonder grond, dat de uitdeeling dier ridderorde de gewenschte uitwerking

gedaan en de meesten der afscheidingspartij, gewonnen heeft.

Volgens berigten uit Genève wordt noord-Savoye op dit oogenblik om zoo te spreken afgelopen door Fransche ingenieurs, die allerlei opnemingen doen tot den aanleg van straat- en spoor-wegen, kanalen, bruggen, enz, waarbij den bewoners allerlei grootsche plannen worden voorgesteld. Tevens zijn een aantal Fransche marschmeesters en kleinhandelaars in alle rigtingen door het land verspreid. Deze bieden hunne waren tot een ongehoord lagen prijs te koop en vergeten daarbij niet, de ingezetenen bijzonder op het hart te drukken, dat zij dit eenig en alleen te danken hebben aan het vooruitzicht op de inlijving van hun land bij Frankrijk, en hun tevens voor te spiegelen in welk een verbeterden toestand zij zich zullen verheugen, wanneer die zaak eindelijk volledig naar wils zal hebben gekregen.

Aan den *Courrier de Lyon* wordt dd. 10 April uit Rome geschreven, dat de heer de la Rochefoucauld hertog van Bilancia, tweemaal door den Paus was ontvangen die hem zijn gezagzaamheid en dankbaarheid betuigd had. Men weet dat die heer Z. H. 500 soldaten kwam aanbieden, zich gedurende drie jaren belastende met de betaling der daartoe vereischte kosten; bovendien verzocht hij persoonlijk als gemeen soldaat bij het pauselijk leger te mogen dienen, maar Z. H. heeft gemeend dat dubbel offer te moeten weigeren, verklarende dat de H. Stoel niet voornemens is oorlog te voeren, en de thans aanwezige troepen voor het behoud der trouw gebleven geweest meer dan voldoende zijn.

Die weigering bedroefde den heer de la Rochefoucauld en de H. Vader, na getracht te hebben zijn over te matigen, heeft hem een eigenhandigen brief geschreven, waarin hij na voor zijn gehoorzaamheid dank te hebben betuigd hem tot grootkruis zijner orde benoemde. Denzelfden dag beantwoordde de hertog dien brief met de verklaring, dat hij steeds bereid is tot dezelfde opofferingen voor den H. Stoel en daartoe een oproeping zal verbeiden. Immiddels verzocht hij den Paus wel te willen aannemen twaalf gegroefde kanonnen, ten dienste der verdedigers van Z. H. Dien avond had hij de eer nogmaals bij den Paus ontvangen te worden en morgen zou hij naar Frankrijk terug keeren.

Verscheidene Fransche en Belgische jongelingen, ook uit andere landen, allen tot aanzienlijke families behorende, hadden zich aangeboden om bij het pauselijke leger te dienen. Een Poolsch edelman was bij een der vreemde regiminten ingetrokken en had bovendien den Paus een som van 20,000 kroonen geschonken.

Uit Napels komen vele berigten herwaarts, welke echter elkaar zoodanig tegenspreken, dat zij geen juist blik doen werpen op den toestand des lands. Het is buiten kijf, dat eene revolutionnaire minderheid, van buiten krachtadig aangestoot en ondersteund, alom verwarrend tracht te stichten. De gebeurtenissen zullen echter moeten leeren of de goede trouw van het leger en de goede geest der bevolking over de oproerkrachten zullen zegevieren.

Aan de *Gazette de France* wordt, dd. 10 dezer, geschreven dat de opstand te Palermo gedempt en geheel Napels rustig is.

Even als bij de beruchte Siciliaansche Vespers het luiden der kerkklok het teeken gaf tot de vermoording der Franschen, zoo gaf de klok van het klooster te Gancia, door Franciskanen bewoond, het sein tot den aanval der militaire posten.

Men beweert dat de kloosterlingen deel hadden aan de zamenzwering en eene menigte wapenen, waaronder zelfs twee kanonnen en eene aanzienlijke hoeveelheid kruid bij hen verborgen waren. Dertien hunner moeten, volgens hetzelfde gerucht, gedood zijn.

Eene menigte oproerlingen is gevangen genomen en zal weldra voor een krijgsraad verschijnen. Zij bestaan grotendeels uit ledigloopers, die, sinds de oprigting der schutterijen, hunne strooptogten niet meer in Sicilië kunnen uitvoeren.

Uit vrees dat die bandieten niet te zegevieren, zijn vele goeiden in allerijl uit Palermo naar Napels vertrokken.

Omstreeks 170 soldaten moeten bij de handhaving der orde gesneuveld zijn, van het revolutionnaire gewapend strijd zoo veel opgeruimd. Het klooster, dat door ligging en dikke muren als het ware eene sterkte was, heeft aan de troepen veel werks gegeven.

De opstandelingen waren van gegroefde karabijnen voorzien, welke binnen gesmokeerd moeten zijn door het zelfde gespuis, dat de Romeinen en de hertogdommen in oproer bragt. Ter verandering van verdere revolutionnaire pogingen heeft de Regering verscheiden stoomfregatten afgezonden om langs de kusten te kruisen.

Met krachtige hand wordt intusschen aan de verbetering van het binnenlandsch beheer en het op nieuw samenstellen der krijgsmagt gewerkt. Vele oude hoofd-officieren zijn op pensioen gesteld en door bekwaamere jongere soldaten vervangen. Op die wijze wordt het leger

in staat gesteld om, zonder verwijl, waar noodig, op te rukken. Men heeft allen grond om op de getrouwheid der troepen te kunnen rekenen, terwijl eene overgrootte meerderheid des volks zich zeer gehecht betoont aan het koninklijk stamhuis.

— In een partikulier schrijven uit Florence wordt gezegd, dat wat de revolutionnaire bladen en hunne korrespondenten nopens de geestdrift der Romagnolen en Toskaners berigten, ten eenenmale ongegrond is.

Bij de aankomst van den prins van Carignan hebben alleen de ambtenaren en kruikers van den spoorweg hem met luide kreeten begroet. De stemmen der laatste deden zich luider hooren, naarmate hun aanzienlijker loon daarvoor gegeven was.

Behalve dat betaald geschreeuw heeft de prins niets genoten dan een koele ontvangst. Hij is niet gezien wyl men weinig meer van hem weet te zeggen dan dat zijne schvanderheid hoofdzakelijk uitschittert bij het maken van goede sier.

Hij is niet gezien bij de hoofden der omwenteling en mistrouwt hen, waarom hij slechts eet wat zijn eigen kok toebereid heeft.

Het algemeen is zeer ontevreden vooral over de ligting van 5000 man. De geestelijkheid is niet zeer opgebeurd. Toch handhaven kardinaal Corst te Piza en Mgr. Frescobaldi te Fiesole zich met de meeste waarheid. De bisschop van Montalcino heeft met apostolischen moed gehandeld. Toen de oproerlingen aan zijne kerk kwamen, om een *Te Deum* te zingen, heeft hij zich voor de deur geplaatst en verklaard dat zij het godsgebouw onder zijne oogen niet bezoedelen en alleen over zijn ligchaam binnentreden zouden. Het *Te Deum* kon slechts door eenige half beschonkenen op het plein gezongen worden.

Wat de *Illuminatie* betreft, heeft men gedreigd de glazen in te werpen bij ieder, die zijn huis niet verlicht had.

— Volgens een bij den *Constitutionnel* ontvangen brief uit Madrid, dd. 12 dezer, zou het Spaansche gouvernement berigt hebben ontvangen, dat maarschalk O'Donnell ziek aan de cholera lag en zijn toestand levendige bekommernis barde; men hield 't voorshands geheim. De korrespondent zegt overigens, dat dit berigt nog niet bevestigd was geworden, ook niet in een brief door hem dienzelfden dag uit Tetuan ontvangen.

ENGLAND.

LONDEN, 18 April. De *Times* verdedigt krachtig de politiek eener gedeeltelijke niet-interventie van het kabinet en wijdt daaraan een artikel, waarin het zegt dat Napoleon III, om geen andere reden het bezet van Chablais, en Faucigny wenscht dan om langs dien weg een even gemakkelijken toegang tot Zwitserland te verkrijgen als dien het nu in Italië bezit. Het blad herinnert aan het tijdstip, toen Frankrijk en Piëmont nopens den afstand van Savoye overeenkwamen, meent dat Engeland zich niet behoeft te bemoeijen met een zaak, die eigenlijk slechts beide mogendheden aangaat en het niet verstandig zou gehandeld hebben door Napoleon III het bezit van de zuidelijke kust aan het meer van Genève te betwisten. Maar, zegt de *Times*, willen de Zwitsers voor die zaak strijden, en bezitten zij een leger van 200,000 man om den kamp te wagen, dan vragen wij den Keizer of het niet voorzigtig zou wezen en Europa het niet gaarne zien zou dat Frankrijk dit gedeelte van zijn politiek programma tot een gunstiger oogenblik uitstelde.

— Men verwacht dat de Regering den 19de dezer nopens de Zwitsersche zaken door het Lagerhuis om inlichtingen zal gevraagd worden.

— Volgens eene opgave van Dr Forbes Windou worden er te Londen zestien duizend kinderen onderwezen in misdrijf, en bestaan er vijf duizend dronkaards, honderd tachtig duizend jeneverdrinkers en vijftig duizend dieven.

— De Romeinsche berigtgever van den *Morning Post* meldt in een schrijven van den 7den dezer, dat Rome, het wederzijdsch genoege voor den Paus en voor Keizer Napoleon, door de Fransche troepen zal wordentruimd zoodra generaal de Lamoricière zijn leger bruikbaren staat acht, en dat alsdan drie duizend Zwitsersche troepen uit de Marken in Rome zullen komen garnizoen houden.

— Berigten uit New-York van 5 April melden dat Washington in het huis der Vertegenwoordigers het voorstel, waarbij de veelwijverij op het grondgebied van Utah wordt verboden, is aangenomen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 16 April. Na verscheidene konferentien met den Keizer, zijn broeder, en een ministerraad te Weenen bijgewoond, is aartschertog Ferdinand Max vertrokken. Naar men zegt zou hij bepaald tot lid van den grootten Rijksraad benoemd worden.

— Uit Triëst wordt geschreven, dat men daar veel opstelling voor de onlangs in hechtenis genomen Revoltella en Mandolfo aan den dag legt. Onder

anderen heeft de firma Rothschild een aanzienlijke som tot borg aangeboden om die heeren op vrije voeten te doen stellen. Ook ten gunste van het hoofd van het bankiershuis Perugia, die ook in hechtenis is, heeft baron Rothschild stappen gedaan.

— Volgens nadere mededeelingen zou de inschrijving voor de nieuwe leening 70—75 miljoen florijnen bedragen. Ter beurze was de koers er van 93.25 en 93.50.

— Het gerucht van een ministeriële krisis houdt aan. — De inschrijvingen voor den Paus nemen toe. Een brief uit Venetië meldt dat het kleine leger des hertogen van Modena eene inschrijving geopend heeft, welke fr 2,333,80 opbragt.

— Aan de *Bresl. Ztg.* wordt geschreven: „In de goede week viel er in onze hooge kringen een tooneel voor, dat slechts aan weinigen bekend is, doch voor welks bijzonderheden men borg staat. De minister van Financiën von Bruck wilde de zamenroeping van een buitengewonen ministerraad, die dan ook vóór het paascheest bijeen kwam en door den Keizer werd voorgezeten.

„De minister van Financiën verzocht het woord om den financielen toestand tegenover de waarschijnlijk mislukkende leening uit elkander te zetten. Hij bewees dat de schatkist, uithoofde der aanzienlijke sommen die vereischt werden, in de grootste verlegenheid zou geraken. Het patent, waarbij een vermeerdering van den Rijksraad werd gedeckreteerd, had het gewenschte gevolg niet gehad. Het land begeerde andere, ruimere waarborgen. Een konstitutie in den geest der 19de eeuw; een welgemeende konstitutie voor alle deelen des lands was het eenige middel om het vertrouwen, zonder 'twelk de monarchie niet op den duur stand kan houden, te herstellen.

„Vervolgens sprak de minister-president graaf Rechberg en verklaarde dat, sinds hij aan de zaken was, hij de door zijn kollega besprokene kwestie aan rijpe overweging had onderworpen en tot het besluit was gekomen dat het voorstel van den minister van Financiën het eenig mogelijke redmiddel was. Hij paarde zich aan diens meening, erkende wat hij den troon schuldig was, doch zijn geweten veroorloofde hem niet anders te spreken.

„Daarop ontstond een doodsche stilte in de vergaderzaal; de voorzitter verwijderde zich en een uur later ontving de heer von Rechberg het berigt, dat de vergadering gesloten was. Sinds heeft graaf von Rechberg zich ziek verklaard en behoudt zijn kamer; de minister van Justicie Nadasy had zijn ontslag verzocht. De waarheid van een en ander in die korrespondentie wordt door velen betwijfeld.

ITALIË.

ROME, 14 April. De St.-Pieterskerk bood op het Paascheest een indrukwekkend tooneel aan. Niet minder dan 40 à 50,000 personen waren in den tempel vergaderd. De zware regen verhinderde echter den H. Vader op het balkon te komen en daar den zegen *Urbi et Orbi* (aan de stad en de wereld) te geven. Dit beletsel had in geen drie-en-twintig jaren plaats gehad.

De ingezetenen herinnerden zich, dat in 1837, toen de uitbrekende cholera 15000 menschen wegraapte, de regen eveneens den Paus verhinderde zijnen zegen te schenken.

In de drukkende tijdsomstandigheden maakte de huidige verhindering een diepen indruk.

Toen de benoeming van generaal Lamoricière tot opperbevelhebber van 's Pausen leger in het *Giornale di Roma* verschenen was, heeft hij zich tot generaal Goyon begeven, die zijn wapenbroeder met uitstekende hoffelijkheid ontving.

De beide veldheeren zijn daarop te zamen naar den Engelenburg gegaan.

— De deputatie uit Lyon heeft den H. Vader aangeboden geheel op hare kosten de vestingwerken van Ancona in behoorlijken staat te doen brengen.

TURIJN, 16 April. De wetgevende kamers van Sardinië hebben de troonrede beantwoord met adressen, welke geheel in den geest des gouvernementes gesteld zijn. Met het oog op hetgeen de Koning over den afstand van Savoye en Nizza alsmede over de excommunicatie heeft gezegd, laat de Senaat zich aldus uit:

„Levendig gevoelt de Senaat het smartelijke der offeringen, welke Uwe Majesteit zich oplegt om de eenheid der twee natiën [de Fransche en de Italiaansche] door wederkeerig vertrouwen en door naauwere banden te bevestigen; er blijft altans, Sire, voor u en voor ons de troostende gedachte over, dat ten gevolge van omstandigheden van gelijksoortigen aard onze vurigste hoop door de goddelijke Voorzienigheid verwezenlijkt is.

„Mogt er nog eenige groote hindernis oprijzen, dan zal Uwe Majesteit, de vastberadenheid en gematigdheid uwer voorvaderen navolgende, ze weten te boven te komen door zich Katholiek vorst en tevens konstitutioneel Koning te betoonen; en bij deze onderneming, gelijk bij alle andere, zal Uwe Majesteit op de toejuiching en de medewerking van het Parlement en van de natie mogen rekenen.

Opmerkelijk zijn ook de verklaringen der Kamer van Volksafgevaardigden betreffende die twee aangelegenheden: „Gij, Sire, hebt den moed der Italianen opgebeurd, en zijt met het voorbeeld van groote opofferingen voorgedaan. En thans, nu de opoffering, welke uw hart het zwaarst valt, van u wordt gevergd, nu zij voor Italiëns welzijn het bezit van edele en trouwe provinciën afstaat, deelen de volksafgevaardigden innig in uw hartzeer en scharen zij zich met des te meer toegenegenheid rondom uwen troon.

„Er zijn nog grootere moeilijkheden te overwinnen doch zij zult in de verknochtheid der volken, in de zekerheid van uw regt en in den eerbied van al de beschaafde natiën de kracht vinden welke zij behoeft om elke beleediging af te weren, elke bedreiging te verijdelen. De geestelijke wapenen, aangewend bij geschillen en belangen van wereldschen aard, hebben niet den minsten invloed op een gemoed als het uwe, hetwelk aan het geloof zijner voorzaten innig gehecht, en zich bewust is goed gehandeld te hebben. Nergens, waar de naam des vaderlands heilig is en burgerdeugd in eere wordt gehouden, is er voor uw gezag het minst gevaar te vreezen. Dat gezag, het achtbare zinnebeeld der gemeenschappelijke hoop, is voor uw volk en voor Italië het hoogste en het dierbaarste goed: niemand kan vreezen zijn luister te zullen zien tanen.

Het adres der Kamer besluit met de volgende zinsneden, welke eigenlijk tot de Venetianen en tot de Napolitanen gerigt zijn:

„Voor andere Italiaansche landen zijn de beroeringen en jammeren nog zwaarder geworden; maar wat wij hier te lande zien, dat nieuwe leven hetwelk door uw toedoen voor een groot deel van Italië aanvangt, dat schoone voorbeeld van burgerdeugd, die treffende eendragt der gemoederen, dat alles bewijst dat de tijd voor de verwezenlijking van het voor Italië gezamenlijk weggelegde lot gekomen is.

„Wij zijn hier rondom u vereenigd als de leden van één gezin, welke, verstrooid geweest zijnde, elkander herkennen en vol vreugde omhelzen, ofschoon die vreugde gestoord wordt door den edelaardigen wensch om ook de nog afwezige leden van het gezin in den kring te zien; en wij beseffen de volle kracht en waarde van uwe verklaring, dat er een nieuw Italië, het Italië der Italianen, opkomt. Die verklaring zal ons bij al onze beraadslagingen voor den geest zweven op ons bij onze overleggingen voorlichten; voor ons zal zij een spoorslag, voor de minder gelukkigen eene aanmoediging en voorbode zijn.

De wet tot bekrachtiging der vereeniging van Midden-Italië met Sardinië is bij den Sardinischen Senaat, even als bij de Kamer van Volksafgevaardigden, met geestdrift aangenomen. Alleen hebben 10 van de 72 tegenwoordige senaatsleden zich bij de geheime stemming tegen de bepaling tot aanhechting van het Emiliaansche verklaard, vermoedelijk omdat deze bepaling ook de Romagna betreft. Evenwel kan men in het algemeen zeggen, dat het Sardinische parlement de hand heeft geleend om een gedeelte van het grondgebied der Kerk aan het gezag van den Paus te onttrekken.

Het boven vermelde antwoord-adres is door den Senaat met 68 tegen 2 stemmen aangenomen.

Vervolgens zijn de beide kamers uiteen gegaan, om den 1^{en} Mei na 's Konings terugkomst uit Midden-Italië hare zittingen te hervatten.

— De Regering heeft twee stoomfregatten van 60 stukken geschut aan partikuliere reederijen in Frankrijk besteld.

— Men spreekt veel van eene botsing tusschen de gezanten van Turijn en Parijs te Napels. Alle diplomaten, behalve de Engelsche, geven den Engelsen vertegenwoordiger gelijk.

BRUSSEL.

BRUSSEL, 17 April. Deze dagen is hier eene belangrijke Katholieke onderneming ontworpen, welke ongetwijfeld de algemeene goedkeuring zal wegdragen.

Wijl de afscheuring der Romagna den Kerkelijken Staat van de helft zijner hulbronnen ontroofd en de revolutionnaire woelingen groeter uitgaven dan ooit vorderen, kan te Rome de financieele toestand niet zó gunstig geheeten worden als wenschelijk was. De St. Pieterspenning, hoe bloeiend ook, behoeft tijd om vruchten af te werpen en de uitgaven zijn voor het oogenblik zeer dringend.

Daarom hebben eenige aanzienlijken te Londen, aan wier hoofd de heer Moens staat, het plan ontworpen eene 500,000 franken leening van 50 miljoen franken te sluiten tot stijving van de schatkist der Kerk.

Het tijdschrift *de Revue* heeft deze leening, waaraan de Katholiken van alle landen kunnen deelnemen, zal spoedig volteekend zijn. Behalve met de gunstige gelijke voorwaarden, zal ieder Katholiek hierin ten gunste der meer gewichtige, onstoffelijke belangen zijn voordeel kunnen doen.

— De Kardinaal-Aartsbisschop van Mechelen, Mgr. Sterckx, heeft eergisteren een mandement tot aanbeveling van het goede werk van den Sint Pieterspenning uitgevaardigd.

BÜRGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 19 April.

BEVALLEN (16 April): H. E. Nachenius, geb. Jansen Eyken Sluyters, Z. — (17 April): M. C. Loots, geb. Osterhaus, Z. — A. J. M. S. Brands, geb. de Vos, Z. —

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

Table with columns for location (Amsterdam, Nederl., Dito, Oost-Ind., Amortis., Handel-Maatsch., Aand. Rijn-Spoorweg., Belgij., Frankrijk., Spanje., Rusl., Oostenrijk., Weener Bank-Aktien., Dito Aand., Beieren., Napoli., Denemarken., Brantien., Dito 1839 van 100, Dito 1843, Dito 1852, Dito 1858, Sardinië., Peru., Ecuador., Venezuela., Grenada., Mexiko., Nrd-Am., Dito, Dito bij Rijn-Spoorweg., Illinois Spoorweg-Aandelen., Dito Oblig. Constr. Kans., Galvest. Spoorweg Oblig., Louisiana, Griekenl.), interest rate, and price.

Handel-Maatsch. kontant 4 1/2 pCt. 129 1/2, 30; Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg volgevoorneerde 5 pCt. 213 1/2; Hypotheek 4 1/2 Ct. —; Fr. Oost. Spoorw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —; 4 1/2 pCt. Eng. Rijn —.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 19 April tot 3 1/2 ure.

Nederl. Weer. Schuld a 2 1/2 pc. 63 1/2; Aand. Handel-Maatsch. 130 1/2; Binn. 3 pc. 44 1/2; Rusl. Obl. bij Hope en C. 5 pc. 101 1/2; Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 99 1/2, 5 pc. Oostenrijk. 47 1/2; Dito 3 1/2 pc. 25 1/2; Dito Rente Amst. 5 pc. 71, ditto Nationale 1854 5 pc. 55 1/2.

Wisselkoers.

Table with columns for location (2/m. Parijs, Zigt, 2/m. Bordeaux, 1/2 m., 3/m. Madrid, Cadix, Sevilla, Bilbao, Lissabon, Porto, 2/m. Genua, 2/m. Livorno, Napels, 3/m. Petersburg, 6/w. Weenen, Angsburg, Frankfurt, 2/m. Hamburg, Zigt, 2/m. Londen, Zigt, Rotterdam) and exchange rate.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 18 April. België 2 1/2 pc. 55 1/2; 4 1/2 pc. 96 3/4. Metal. 49 1/2; Nation. 57 1/2; Spanje 1 1/2 pc. 34 1/2; 3 pc. 45 1/2. — PARIJS, 18 April. 3 pc. Rente 69.95; 4 1/2 pc. id. 96.10. Fr. Oost. Spoorw. 523. —; Credit. mobilier 783. —; 3 pc. Spanje 45 1/2; 1 1/2 pc. id. —; Spanje Passive —; Russ. Spoorw. Aktien —; Roin. Leening —.

NIEUWSTIJINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

Table with columns for type (Metalliek, d. Nation., Napelsche, Div. in £, Eng. Russen, Fransche, Belgische, Amerik. in D.), value, and interest rate.

SPECIE-COURS.

Table with columns for type (Gouden Specien, Zilveren Specien), value, and price.

HANDELSBERICHTEN.

GRAANMARKT. AMSTERDAM, 18 April. Tarwe onveranderd, 133 1/2 Ct. b. Poolische 135; 133 1/2 Ct. o. Gelders 130; 132 1/2 Ct. o. b. Zweeds 130. — Rogge 110; 110 Ct. o. b. Petersburg 112; 110 Ct. o. Archangel 112; 110 Ct. o. b. Russische 110; 110 Ct. o. b. op levering in Mei 118; 110 Ct. o. b. 110 Ct. o. b. per Junij 116. — Garst in een doen: 113 1/2 Ct. o. Deensche 120. — Haver en Boekweit zonder handel. Koolzaad: Deensch 64 1/2. Op 9 vaten Olie te leveren: in April ek. 67; Sept. 70 1/2. Lijnzaad in een doen: 103 1/2 Ct. o. Archangel 120. Raapolie op 6/w. 139 1/2; Vliegend 138; in Mei ek. 138 1/2; Sept. 140 1/2; 40; Okt. 140 1/2; Nov. 140 1/2; Dec. 141 1/2; 40 1/2. Lijnolie op 6/w. 131 1/2; Vliegend 129 1/2; in Mei ek. 130 a 29 1/2; Sept., Okt., Nov. en Dec. 132 a 31 1/2. Hennepolie op 6/w. 37 1/2; Vliegend 36. — SCHEDAM, 18 April. Garst: 131 1/2 Ct. n. Liban 1200 kt. 1202 1/2 w. — Moutwijn: 15 1/2; Jenever 21; — Amst. Proef 122 1/2 per Ned. vat, zonder fust, zonder de belasting. Spoëling 11,50 per ketel.

SCHIEPSTIJNINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 18 April. Bakker, Stad Stavoren, Suriname. HELVOET, 18 April. Concordia (st.); Lohden.

Advertentien.

GETROUWD: TH. C. D'HERBIRON, van Dieten, met H. P. HOPPENREYS. GROESEN, den 18 April 1860. (2565)

Eene Weduwe uit den deftigen stand, B. K., zonder kinderen zag zich, door onverwachte omstandigheden verpligt, same geplaatst ter Bestiering eener deffige Huishouding, of tot Gezelschap eener Dame. Reflekteerenden adresseren zich met franco briefjes onder letter G. G. aan het Bureau dezer Courant. (2570)

AANBESTEDING.

Het Roomsch-Katholiek Parochiaal Kerkbestuur te Drempt, zal op Dingsdag den 24 April 1860, des namiddags ten twee ure, bij den Kastelein H. LIJSINK te Drempt, aanbesteden:

Het bouwen van eene Kerk met Toren en Pastorie.

De Bestekken liggen ter inzage te Kampen bij T. BUBBINK, te Zwolle bij C. VAN DER MOOGEN; te Deventer bij E. W. BOUWMA, te Zutphen bij C. L. BECK, te Deesburg bij J. WILDENBES, te Arnhem bij HOLTUS, te Drempt bij H. LIJSINK en aan het Huufte, alwaar vier dagen voor de besteding de teekeningen ter inzage zullen liggen.

's Morgens voor de besteding aanwijzing in loco, inlichtingen en de bestekken op franco aanvraag a f. 1. — bij den Ingenieur en Architect H. J. WENNEKERS te Zutphen. (2531)

Bij den Boekhandel. C. L. VAN LANGENHUYSEN is gedrukt en verzonden:

DE VIJFDE DRUK VAN DE

HEILIGE KRIJG.

DOOR BEN

R. K. PRIESTER.

Prijs 15 Cents.

Ter verspreiding per 25 Exemplaren 13.00 " 50 12.00

HET REGT VAN DEN PAUS,

ANTWOORD OP HET VLUGSCHRIFT:

DE PAUS EN HET KONGRES

door

M. POUJOULAT.

Vertaald uit het Franssch.

Prijs 20 Cents.

Ter verspreiding per 10 Exemplaren 11.75 " 25 4.00 " 50 7.00

HET ROMEINSCH VRAAGSTUK,

DOOR DEN

Burggraaf DE MELUN.

Naar het Franssch.

Prijs 15 Cents.

Ter verspreiding per 25 Exemplaren 13.00 " 50 5.00

De DERDE DRUK van

DE PAUS

VRAGEN VAN DEN DAG,

DOOR

Magr. DE SIEU.

UIT 'T FRANSCH VERTAALD.

Prijs 15 Cents.

Ter verspreiding per 25 Exemplaren 13.00 " 50 5.00

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.